

## Bemerítkezés Jahósua nevére és a Mát. 28:19.

A szentháromságban hívő közösségekben elterjedt nézet, hogy a Mát 28:19-ben egy szentháromságra utaló bemerítési (keresztelési) formulát olvashatunk. Ezen kívül eme tanítás érvelései között is gyakran felmerül ez az írásrész, ezért szükséges mélységében megvizsgáljunk a kérdést, annak érdekében, hogy közelebb kerüljünk az eredeti hit tanításának igazságához, hogy ne tévedjük a hit alapjait tekintve. Ebben a rövid írásban be fogjuk bizonyítani, hogy semmi ilyesmiről nem volt szó a korai kereszténységben, hanem utólag vonatkoztatták rá a háromság tanának hirdetői ezt a részt az ő sajátos, új, Bibliától idegen Isten-elképzelésükre, valójában azonban itt a korai egyház hitvallásának három pontja volt olvasható. Ha egyáltalán történt a korai időkben (1.-2. század) a szövegbe betoldás, az nem a ma olvasható háromság-formula szövege. Az írássorozat folytatásában annak bizonyítása történik, hogy a korai Máté szövegváltozatokban ez a szakasz teljesen hiányzott.

---

Isten Egyházának Gyülekezetei

Weblap: [www.churchofgod.hu](http://www.churchofgod.hu)

Copyright ©, 2017, Isten Egyházának Gyülekezetei

**Minden jog fenntartva.** A honlapon található kiadványok szabadon másolhatóak és terjeszthetőek, amennyiben a teljes szöveg, változtatás vagy törítés nélkül kerül másolásra illetve terjesztésre. A kiadó nevét, címét és a kiadási jogot fel kell tüntetni. Ár nem számítható fel érte. Kritikai hozzászólásokhoz és elemzésekhez felhasználhatók rövid kivonatok vagy idézetek a kiadási jog megsértése nélkül.

Webcímünk: [www.churchofgod.hu](http://www.churchofgod.hu)

---

### Kinek a nevében merítkezünk be?

Első körben azt szeretnénk bizonyítani, hogy a bemerítkezés, aminek gyakorlata teljes víz alá merítés volt, és nem a leöntés (hiszen Jahósua is *kijött* a vízből, amikor bemerítkezett, vö. *Máté. 3:16*), milyen névre/névben történt. Egyáltalán előfordul e korai egyház történetének leírásakor az úgynevezett hármasság-formulával történő változat? A következő részeken olvashatunk a bemerítkezés gyakorlatáról az Apostolok Cselekedeteiben, Lukácsnak, Pál munkatársának tudósításában:

**Apostolok Cselekedetei 2:38** Péter pedig monda nékik: Térjete meg és merítkezzetek be mindnyájan a Jahósua (Iészus) Felkentnek (Hrisztosz) nevében a bűnöknek bocsánatára; és veszitek a Szent Szellem ajándékát.

**Lukács. 24:46** ...így van megírva, és így kellett szenvedni a *Felkentnek*, és feltámadni a halálból harmadnapon: 47. És hirdettetni **az ő nevében a megtérésnek és a bűnök bocsánatának** minden pogányok (nemzetek) között, Jeruzsálemtől elkezdve.

**Apostolok Cselekedetei 8:14.** Mikor pedig meghallották a jeruzsálemi apostolok, hogy Szamária bevette az Isten beszédét, elküldték azokhoz Pétert és Jánost; 15. Kik mikor lementek, könyörögtek értük, hogy vegyenek szent szellemet: 16. Mert még senkire azok közül nem szállott rá, **csak be voltak merítve (baptidzó) az úr Jahósua nevére.**

**Apostolok Cselekedetei 19: ... 3.** És mondta nekik: Mire merítkeztetek tehát be? Azok pedig mondanak: A János bemeztetésére. 4. Mondta pedig Pál: János megtérésnek bemeztetésével méztett, azt mondvá a népnek, hogy aki ő utána jövendő, abban higgyenek, tudniillik a **Felkent Jahósuában.** 5. Mikor pedig ezt hallották, **bemeztkeztek az úr Jahósuának nevére.** 6. És mikor Pál rájuk vetette kezét, a szent szellem szállt rájuk és nyelveken szóltak, és próféáltak.

**Apostolok Cselekedetei 10:48** És parancsolta, hogy mértkezzenek be az **úrnek nevében.** [Felkent Jahósua rövidebb megnevezése: **az úr**] Akkor kérték őt, hogy maradjon náluk néhány napig.

**1Korinthusi levél 1:13** Vajon részekre osztatott-e a **Felkent**? Vajon Pál feszítettett-é meg érttetek, vagy a **Pál nevére mértkeztek be?** [nyilvánvalóan nem Pál nevére, hanem a Felkent nevére, aki megfeszítettett értünk, azaz Jahósuára]

Tehát megállapítható, hogy az Apostolok Cselekedeteiben olvasható **összes bemeztkezés a Jahósua** (görög: Iészusz/Jézus) **nevére történt**, és nem olvasunk másféle bemeztésről, ennek gyakorlati megnyilvánulásáról. A kérdés az, hogy miért? És akkor egyáltalán miért olvassunk a Mátéban valami mást?

A válasz abban rejlik, hogy a Máté legvége nem a bemeztési formájáról ad hírt, hanem az eredeti változatban egy hitvallás összefoglalója lehetett itt, amit később toldottak a szövegbe. Az apostoli hit három pontja, amely igazság elfogadása szerint történt a bemeztés **Jahósua nevére.** A név, ami által a szabadulást kaptuk, és akinek halálába mértkezünk (*Róm 6,3*), a vízben hagyva az régi emberünket (*Kol 2:12*), **az Jahósua, akit értünk megfeszítettett:** Ez a név annyira erős pecsét, hogy ez által léphetünk be Isten királyságába, és ez által a név által kapunk szabadulást a bűnökből, és a következményéből: a halálból. Isten Fiának, Jahósuának neve tehát kizárólagos, nem cserélhető semmi mással:

**Apostolok Cselekedetei 4:10.** Legyen tudotokra mindnyájotoknak és az Izráel egész népének, hogy a názáretbeli **Jahósua (Iészusz) Felkentnek neve által**, akit ti megfeszítettetek, kit Isten feltámasztott halottaiból, az által áll ez ti előttetek épségben. 11. Ez ama kő, melyet ti építők megvetettetek, mely lett a szegeletnek fejtévé. 12 És **nincsen senkiben másban szabadulás (üdvösség): mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk.**

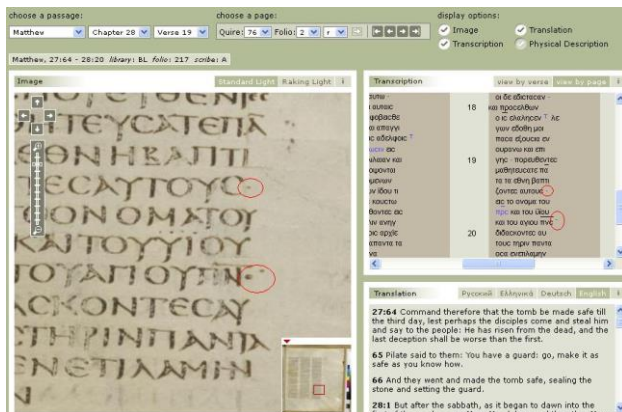
A fenti igencsak fontos kijelentés annak fényében, hogy elterjedt és félreértelmezett formájú bemerítkezések is léteznek, amelyek egy másik hitet, másik Istent, másik Krisztust, másik egyházhoz való csatlakozást tesznek lehetővé, egy másik névben, és ebből következően nem vezetnek szabadulásra, Istenhez, hanem az illetők egy eretnek rendszerbe, tanításba kerülnek, ahogy a korai kereszténységgel párhuzamosan is kialakult egy gnosztikus gyülekezeti forma, ami az igaz egyháznak valamiféle másolata volt, és akik magukat úgyszintén keresztényeknek nevezték.

Térjünk vissza akkor a Máté igehelyéhez:

**Máté. 28:18.** „És hozzájuk menvén Jahósua, szólt nékik, mondván: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön. 19. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, 20. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, a mit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!”

A Sínai Kódexben található következő tagolások (mondatlezárások) láthatóak a szövegben:

„Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket bemerítve őket • [lezáró pont]  
Az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében • [lezáró pont]  
Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, a mit én parancsoltam néktek: és ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!



Olyan érzésünk támadhat, mintha egy **beékelt mondatról** lenne szó, amely nem kapcsolódik sem az első mondatrészhez, sem a következőhöz. Igen, valójában egy különálló mondatot képez, ami bizonyítja azt, hogy betoldott szövegről van szó. Hogy ez miért lehet így, nézzük meg Iréneusznek az apostoli igehirdetés feltárásából való részletet, amely világossá teheti ennek okát:

"6. Ez tehát hitünk rendjének szabálya, az építmény alapja és az, ami magatartásunkat szilárdá teszi: **Az Isten az Atya, teremtetlen, nem foglalja magába semmi, testetlen, láthatatlan; egy Isten, minden dolog teremtője; ez hitünk első pontja.**

**A második pont: Az Isten Beszéde, az Isten Fia, a Felkent Jahósua** a mi urunk, aki megjelent a prófétáknak jövendölésük módja szerint, és az Atya tervének fokozata szerint: aki által minden létrejött; aki továbbá az idők végén, azért, hogy mindent önmagában összefoglaljon, emberré lett az emberek között, látható és tapintható, hogy megsemmisítse a halált és megmutassa az életet, és létrehozza az egység közösségét Isten és az ember között.

**És a harmadik pont: A szent szellem, általa prófétáltak a próféták,** és az atyák megtanulták Isten dolgait, az igazakat az igazságosság útján vezette; és az idők végén pedig **új módon áradt ki az emberiségre,** hogy az embert az egész földön **megújítsa Istennek.**

7. És ezen oknál fogva **az újjászületés bemerítését ezen három pont által végezzük: Isten, az Atya, aki átadja nekünk az újjászületést Fián keresztül, a szent szellem által.** Mert, akik magukban hordják Isten szellemét, azokat Ő a Szavához vezeti, aki a Fiú, és a Fiú bemutatja őket az Atyának (vö. AH V.); és az Atya nekik adja a romolhatatlanságot." - Iréneusz - *Az apostoli igehirdetés feltárása* 6.-7. rész

Iréneusz, aki a korai harmadik generációs egyházban, gall területen volt előljáró, még ismerte János apostol tanítványát Polükarposzt, gyerekkorában mellette nevelkedett Kis-Ázsiában (lásd [idézetet](#)). Még ismerte a korai egyházat, és az apostolok által állított vének (preszbütérosz) kezdeti tanítását, tehát szavát elfogadhatjuk hitelesnek. Az ő tudósítása szerint a bemerítkezés és a hitünk három pontja szorosán összefüggött. A hívőnek, első pontban abban kellett hinnie, hogy **az egyedüli, egy Isten az Atya, aki mindent létrehozott.** Ez alapból kizárja, hogy a háromság-tan részét képezné a hit alapigazságának; továbbá az egy Istennek a Fia, Jahósua; és a szent szellem az, amit megkapnak a hívők bemerítkezéskor, ami által szellemben közeledhetnek Istenhez, az Atyához. Erről az összefoglalóról, tulajdonképpen hitvallásról lehet szó a Máténál is, nem pedig egy másik, új Istenkép bevezetéséről vagy annak alátámasztásáról. Hogy mennyire így van, sokan ismerhetik az apostoli hitvallásnak nevezett „Hiszek egy” elnevezésű krédót, ami szintén ugyanebben a struktúrában található (kissé kibővítve a három pont). Ugyanúgy az egy Isten hittel kezdi, akit az Atyával azonosít. Nézzük:

**1. Hiszek az (másik változat: egy) Istenben, mindenható Atyában, égnek és földnek alkotójában;**

2. és Jézus Krisztusban az ő egyetlen fiában, a mi urunkban, aki megfogant a Szent Szellem által, született Máriából, a szűzből, szenvedett Pontius Pilatus idején, keresztre feszítették, meghalt és eltemették. Leszállt az Seolba, harmadik napon feltámadt a holtak közül, felment az égbe, ül a mindenható Atya Isten jobb oldalán, onnan jön majd el ítélni élőket és holtakat;

3. Hiszek a szent szellemben, a szent egyetemes Egyházban, a szentek közösségében, a vétkek elengedésében, a fizikai test feltámadásában, és az örök életben. Ámen.

(Forrás: wiki-pda: [Apostoli hitvallás](#))

Nos, minden valószínűség szerint ennek a kezdeti hitvallásoknak közbeiktatott, rövidített változata, összefoglalója volt olvasható Mátéban, ami megkönnyítette a korai egyházban a hit alaptanításának terjesztését, aminek része volt az egy Istenben, az Atyában való hit; továbbá Jahósuának, a mi urunknak a küldetése, aki értünk vállalta a kereszthalált, hogy a bűneink bocsánatot nyerhessenek, és akit értünk az Isten feltámasztott, aki Isten Fia, azaz Isten Messiása, Felkentje. És amely hitvallás tartalmazta a szent szellemben való hitet, ami nem látható, de amelyet minden hívő megkap bemerítkezésekor annak érdekében Isten Szavához közeledhessen, és szent életet élhessen. Ez valóban három pontban foglalható össze, de ettől még az Isten egy, az Atya, ennek a hitvallásnak megfelelően. Az ettől való eltérés, hogy ezt a három pontot másra értelmezzük ugyanúgy az eretnesség jele, mint ahogy minden más eltérés is lemérhető ezen a rövid hitvalláson keresztül. A korai egyházban ezek a gnosztikus tanítások voltak, amelyeknek kezdeti terjesztője Markion, Valentinusz, és Simon mágus nevéhez fűződtek. Nézzük ezzel kapcsolatban még Iréneusz szavait:

1. ...Elküldünk neked egy olyan emlékeztetőt, a fő dolgokról, hogy erről a néhány kis lapról sokat kapjál, és megtaláld ebben a rövid (összefoglalásban) az igazság testének minden tagját, és hogy ebből az összefoglalásból az isteni dolgok bizonyítását birtokodba vegyed. Ennek gyümölcse üdvösséged lesz, **ugyanakkor el fogod tudni hallgattatni a téves vélemény minden tanát, és akárki akarja megismerni a mi hitünket, teljes bizonyossággal kézbe tudod adni üdvös és hamisítatlan beszédünket.**

98. Ez kedves barátom, az igazság igehirdetése, a mi üdvösségünk képe, és az élet útja, melyet a próféták hirdettek, melyet Krisztus megszilárdított, és az apostolok hirdettek, és az Egyház ezen az egész földön átad fiainak. Ő őrzi teljes gondossággal, jóakarattal és Istennek tetszően a jó tettek által, és egészséges gondolkodással. 99. **Különben bárki azt vélhetné, hogy létezik valamilyen más Isten Atya**, mint a mi Teremtőnk, mint ahogy az eretnekek képzelik, ezek megvetik Istent, aki Van, és **bálvánnyá teszik azt, ami nincs**, egy felsőbb atyát **alkotnak** a mi teremtőnk fölé és **azt hiszik, az igazságnál valami nagyobb dolgot találnak. Így cselekedve, mindezek istentelenek és káromolják Teremtőjüket és Atyjukat**, mint ahogy megmutattuk könyveinkben: „A hamisan ismeretnek (gnózis) nevezett bemutatása és cáfolata”-ban.

Mások meg Isten Fiának eljövételét és megtestesülésének üdvrendjét vetik el, melyet az apostolok hagyományoztak, és korábban előre hirdettek a próféták, hogy ez lesz emberségünk összefoglalása, ahogy azt röviden megmutattuk neked. Az efféle embereket a hitetlenek közé kell sorolni.

Mások nem fogadják el a szent szellem ajándékait és visszautasítják a prófétai kegyelmi ajándékot, amelyek által az ember, amikor az megöntözi, Isten életének gyümölcsseit termi. Ezekről mondja Ézsaiás: „Mert (ezek) – mondja – olyanok lesznek, mint egy terebintus, amely lehullajtotta leveleit, és mint egy kert, amelyben nincs víz.” És az ilyen fajta emberek semmit nem értenek Istennek, mert képtelenek bármilyen gyümölcsöt teremni.

**100. Így tehát, a mi pecsétünk három cikkelyének/pontjának bemutatásából kitűnik, hogy a tévely messze eltér az igazságtól, mert akár az Atyát vetik meg, akár a Fiút nem fogadják el, megtestesülésének üdvrendje ellen beszélve, akár a Szellemet nem fogadják be, azaz megvetik a jövendöléseket, minden effélétől őrizkednünk kell, és nézetüktől menekülni, ha igazán tetszeni akarunk Istennek, és el akarjuk nyerni tőle az üdvösséget.”**

Tehát ez egyfajta lakmuspapírnak vagy tesztnek is mondható, ami által lemérhetünk bármilyen később keletkezett, és az alapokat érintő tanítást, hogy az egyezik-e ezzel a három alapigazsággal vagy eltér attól, mivel attól őrizkednünk és menekülnünk kell, ami ettől eltér. Így van ez a szentháromságnak nevezett tanítással is, amely jóval később, i.sz. 3-4. században jött létre.

**Vajon létezett e rövidebb szövegváltozat, ami a hármasságra utaló bemerítkezés formulát nem tartalmazta?**

A Máté 28:19-nek létezett egy rövidebb szövegváltozata, amelyet Eusebiosz többször idézett az egyháztörténet kapcsán írt művében, amely ezt a szakaszt nem tartalmazta, hanem a Lukács 24:47-nek megfelelően Jézus nevében való tanításról szól, és bemerítkezésről nem. A Máté 28:19-ben előforduló krisztusi parancsot háromféle változatban idézi az akkor közkézen lévő kéziratokból::

- Első forma: „menjete, tegyete tanítvánnyá minden népeket” (7-szer fordul elő)
- Második forma: „menjete, tegyete tanítvánnyá minden népeket **az én nevemben**” (17-szer fordul elő)
- Harmadik formula: A tradicionális (5-ször).

Forrás: A következő [weboldalon](#) részletes idézetek találhatóak Eusebius történetíró (i.sz. 263-339) írásaiból, ahol Krisztus küldési parancsát idézi.

Az írás a második részében a fenti kérdést fogjuk megvizsgálni, miszerint a Mátéban jelenleg olvasható szöveg valóban egy korai változtatás vagy betoldás volt, ami a hármasságra való bemerítkezést hivatott alátámasztani szemben a korai idők gyarkolatával.

